

קידוש לבנה

הַלְלוּהָ הַלְלוּ אֶת יי מִן הַשָּׁמַיִם הַלְלוּהוּ בְּמְרוֹמִים: הַלְלוּהוּ כָּל מְלֹאכָיו הַלְלוּהוּ כָּל צְבָאָיו: הַלְלוּהוּ שְׁמֵשׁ וַיְרַח הַלְלוּהוּ כָּל כּוֹכָבֵי אוֹר: הַלְלוּהוּ שְׁמֵי הַשָּׁמַיִם וְהַמַּיִם אֲשֶׁר מֵעַל הַשָּׁמַיִם: יְהַלְלוּ אֶת שֵׁם יי כִּי הוּא צְוָה וְנִבְרָאוּ: וַיַּעֲמִידֵם לְעַד לְעוֹלָם חֵק נָתַן וְלֹא יַעֲבוֹר:

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם. אֲשֶׁר בְּמֵאֲמָרוֹ בָּרָא שְׁחָקִים. וּבְרוּחַ פִּיּוֹ כָּל צְבָאָם. חֵק וּזְמַן נָתַן לָהֶם שְׁלֹא יִשְׁנוּ אֶת תְּפִקִּידָם. שְׁשִׁים וּשְׁמֹנִים לַעֲשׂוֹת רְצוֹן קוֹנָם. פּוֹעֵל אֱמֶת שֶׁפִּעֲלָתוֹ אֱמֶת. וְלִלְבָנָה אָמַר שְׁתַּחֲדֵשׁ. עֲטַרְתַּת תְּפִאֲרַת לַעֲמוּסֵי בְטָן שָׁהֵם עֲתִידִים לְהִתְחַדֵּשׁ כְּמוֹתֶיהָ. וּלְפֶאֶר לְיוֹצְרָם עַל שֵׁם כְּבוֹד מְלְכוּתוֹ: בְּרוּךְ אַתָּה יי מְחַדֵּשׁ חֲדָשִׁים:

ג"פ. בְּרוּךְ יוֹצְרֵךְ בְּרוּךְ עוֹשֶׂךְ בְּרוּךְ קוֹנֵךְ בְּרוּךְ בּוֹרְאֵךְ:

ורוקד ג"פ ואומר ג"פ:

כְּשֵׁם שְׁאֲנֵי רוֹקֵד כְּנִגְדֵךְ וְאֵינִי יָכוֹל לְנַגּוֹעַ בְּךָ כִּי לֹא יוּכְלוּ כָּל אוֹיְבֵי לְנַגּוֹעַ בִּי לְרַעָה:

ג"פ. תְּפִלַּת עֲלֵיהֶם אֵימְתָה וּפְחַד בְּגִדְלֵךְ זְרוּעֵךְ יִדְמוּ כְּאֶבֶן:

ג"פ. כְּאֶבֶן יִדְמוּ זְרוּעֵךְ בְּגִדְלֵךְ וּפְחַד אֵימְתָה עֲלֵיהֶם תְּפִלַּת:

ג"פ. דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל חַי וְקַיִם:

וְאוֹמֵר לְחִבְרֹו ג"פ. שְׁלוֹם עֲלֵיכֶם:

וְחִבְרֹו מְשִׁיבֹו ג"פ. עֲלֵיכֶם שְׁלוֹם:

ג"פ. סֶמֶן טוֹב וּמִזֵּל טוֹב יְהֵא לָנוּ וּלְכָל יִשְׂרָאֵל אָמֵן:

קול דודי הנה זה בא מדלג על ההרים מקפיץ על הגבעות דומה דודי
לצבי או לעפר האילים הנה זה עומד אחר כתלנו משגיח מן החלונות
מציץ מן החרכים: שיר למעלות אשא עיני אל ההרים מאין יבוא
עזרי: עזרי מעם יי עשה שמים וארץ: אל יתן למוט נגלך אל ינום
שמרך: הנה לא ינום ולא ישן שמר ישראל: יי שמרך יי צלך על יד
ימינך: יומם השמש לא יפכה וירח בלילה: יי שמרך מכל רע ישמר
את נפשך: יי ישמר צאתך ובואך מעתה ועד עולם:

הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו: הללוהו בגבורתו
הללוהו כרב גדלו: הללוהו בתקע שופר הללוהו בנגבל וכנור:
הללוהו בתוף ומחול הללוהו במנים ועגב: הללוהו בצלצלי שמע
הללוהו בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

תנא דבי רבי ישמעאל אלמלי לא זכו ישראל אלא להקביל פני
אביהם שבשמים פעם אחת בחדש דים. אמר אביי הלכך צריך
למימרא מעומד: מי זאת עולה מן המדבר מתרפקת על דודה:

ויהי רצון מלפניך יי אלהי ואלהי אבותי למלאת פגימת הלבנה ולא
יהיה בה שום מעוט. ויהי אור הלבנה כאור החמה וכאור שבעת ימי
בראשית כמו שהיתה קודם מעוטה. שנאמר את שני המארות
הגדולים: ויתקים בנו מקרא שפתוב ובקשו את יי אלהיהם ואת דויד
מלכם. אמן:

למנצח בנגינות מזמור שיר: אלהים יחננו ויברכנו יאר פניו אתנו
סלה: לדעת בארץ נרפך בכל גוים ישועתך: יודוך עמים אלהים
יודוך עמים כלם: ישמחו וירננו לאמים כי תשפט עמים מישר
ולאמים בארץ תנחם סלה: יודוך עמים אלהים יודוך עמים כלם: ארץ
נתנה יבולה יברכנו אלהים אלהינו: יברכנו אלהים וייראו אותו כל
אפסי ארץ: עלינו לשבח, ק"י